

till och med föranledas hysa den åsigt, att det skall blifva lättare att tillvägabringa flere assurance-föreningar i Finland, sammansatte af närmast intill hvarandra belägne städers rederier, hvilka tillsammans äga fartyg af den beskaffenhet, att de i en sådan förening kunna intagas, till ett sammanlagdt värde af minst 3 å 400 000 Rubel silfver eller samma belopp, hvarmed en del af de föreningar, vi omtalt, en längre tid ägt bestånd, och att dessa föreningar lättare skola kunna handhafvas till delägarenes gemensamma nytta, allt på grund af hvad vi förut anfört och för likhetens skull med de utländska föreningarne, än om man söker att åstadkomma *en enda* förening af alla rederier i landet.

Sålunda kunde fyra eller åtminstone tre föreningar i landet bestå, i hvilka hvar för sig de städer, hvaraf de utgöras, hafva mesta likhet i läge och möjligen äfven i fartygens värde per läst beräknadt, m. m.

Om alltså till vinnande af erfarenhet i saken rederierne i Åbo, Helsingfors, Borgå, Lovisa, Fredrikshamn och Wiborg, eller i de fem sistnämnde städerna, tillsammans skulle bilda en förening för 2 å 3 år, skulle i det förra fallet föreningen utgöras af 107 fartyg, hvilkas värde bestiger sig till 670 000 Rub. silfver, och i det sednare fallet af 68 fartyg, af 40 läster och deröfver, värde 400 000 Rubel silfver å 60 Rub. silfv. per läst beräknadt.

En sådan förening kan icke medföra någon betydligare risk, än den att de föreskrifne 20 pct. af fartygens värde i värsta fall blifva tillgripne, hvilka fördelte på tre år, sammanlagdt med de föreslagne præmieerne, icke utgöra högre belopp än om fartygen under nämnde tid assureras endast för sjöskada i ett utländskt Assurance-Compagnie, hvarast mången redare förlidet år nödsakats erlægga en præmie af ända till 15 pct. för en resa till och från London; om för vinnande af fullkomlig säkerhet de redare, som så önska, i ett utländskt Assurance-Compagnie försäkra sine fartyg för det äfventyr eller den risk, som derigenom kunde uppstå; att föreningen icke skulle kunna ersätta timad sjöskada, antaga vi för säkert att då föreningens statuter och ansvars-summa blifva kände, præmien för ett sådant fall skall kunna betingas måhända lägre än de vi här ofvan föreslagit att af föreningen beräknas, hvarom allt på förhand, innan föreningen träder i verksamhet, öfverenskomme borde träffas med något liberalt och solidt assurance-compagnie.

Slutligen taga vi oss friheten bemärka att, då föreningar och bolag af vidsträcktare omfång föreslås, hvar och en i sin stad måtte iakttaga den hofsamhet, att icke vilja utöfva någon hegemoni öfver dem, man söker vinna för ändamålet, om ock företaget lofvar den bästa utsigt till fördel, utan anse vi att hvar och en delägare böra få lämna sin röst i allt hvad som rörer bolaget och således äfven om styrelsen och dess säte, emedan man i annat fall lätt kunde motarbete hvad man önskar vinna och möjligen väcka den misstanke att andra afsigter om fördelar derjemte hysas, än sådana, hvaraf alla delägare i bolaget draga nytta.

S-n.

50 49 PUBLICISTISK LITTERATUR.

Litteraturblad n:o 2, februari 1849

För den, som vill inhemta kunskap om dagens företeelser, är det svårt att erhålla pålitlig och fullständig underrättelse om desamma. Så rik än dagbladslitteraturen i Europa är, kan dock påstås, att icke ett enda

tidningsblad finnes, hvilket opartiskt skulle framställa ens händelsernas yttre skepnad. Detta vid första anblicken så sällsamma förhållande är dock, närmare betraktadt, en högst naturlig följd af den allmänna, ofvan antydda ställning, hvori partierna för hvarje tidpunkt befinna sig. Man behöfver för dess förklarande icke taga sin tillflykt till den alltför vanliga förutsättningen, att uppsåtlig förvridning af det sanna vore partiernas sed. Vål kan äfven denna förebräelse drabba den ena eller andra af Tidningspressens organer på båda sidor, men allmänna opinionen stämplar snart dessa produkter med deras rätta namn; och om de såsom privilegierade eller af vana anlitate annonsblad uppehålla sin tillvaro, vet dock hvarje läsare, hvad han skall tänka om deras uppgifter ur dagens historia. Det allmänna förhållandet är deremot, att en fullt noggrann öfersigt af dagens händelser icke kan finnas, utan någon tid måste förgå, förrän samstämmigheten och det stridiga i sjelfva åsynavittnenas uppgifter hunnit utrönas, och att till sina önsknings, sina passioner, så att de icke blott af publicisterna sålunda framställas, utan äfven till deras kännedom meddelas origtigt uppfattade och vanställda af partiifvern. Läsaren begärer det omöjliga, då han begärer fullkomlig opartiskhet i fråga om dagens händelser, ja han begärer ur viss synpunkt det orätta, emedan endast den håglösa, för mensklighetens angelägenheter likgiltiga kan antaga en skenbar uppsyn af opartiskhet, af en partilöshet, som just härigenom äfven blir värdelös, utan sanningens intresse.

För att vinna en säkrare kännedom om dagens historie finnes derföre ingen annan utväg, än att inhemta denna ur skilda framställningar, hvilka läsaren då efter sin ståndpunkt kan jemföra och tyda; ty att ens i hans tydning förutsätta fullkomlig opartiskhet, vore åter att hos honom antaga bristande intresse, då han säkert icke heller gör sig mödan af en sådan jemförelse och tydning. Få dagblad eller andra periodiska skrifter torde hafva försökt, att genom upptagandet af framställningar från flera sidor lemna läsaren materialier till en mindre ensidig uppfattning af händelser och förhållanden. I den utländska tidningspressen känna vi blott ett blad, som i högre grad gjort en sådan dubbelsidig framställning till sin uppgift. Detta blad är den Tyska:

Allgemeine Zeitung, nemligen »Augsburgische A. Z.». Bladet tillhör den ena af Tyskland's förläggarefurstar (Brockhaus är den andra), *Cotta*, som till detta primat äfven eger friherrlig värdighet. Utgifvarens storartade förlagsrörelse och tryckerier, i Stuttgart, i Tübingen och Augsburg, samt rikedomerna på litteratörer och publicister i Tyskland, att icke förtiga mängden af litterära landsflyktige Tyskar under de sednaste 25 åren, har gjort detta blad till ett af de mest storartade företag i dagbladslitteraturen. Dagligen utgifvas två ark in 4:o, det ena i vanlig nummerföljd, det andra såsom Bihang, det förra innehållande endast politiska nyheter, det sednare allmännare öfersigter af olika länders politiska och sociala tillstånd, beskrifningar och bedömanden af särskilda offentliga institutioner, berättelser om utmärktare enskilda eller allmänna industriföretag, om litterära företeelser af allmännare betydelse, korta reseskildringar af folk och länder, slutligen utförligare vota i allmänna frågor serdeles rörande Tyskland och Tyska Staterna. Det är dock lätt förklarligt, att i sednaste årgång de politiska frågorna mer eller mindre undanträngt uppsatser i öfriga här anförda ämnen. Bladet har väl i de två arken sammanlagda icke samma storlek som t. ex. den Engelska *The Times* och några andra Engelska och Nord-amerikanska blad. Men det innehåller i stället litet annonser, hvilka i det sistnämnda vanligen upptaga mera än halfva utrymmet. Börsbe-

rättelser och kursnoteringar upptagas deremot regelbundet i bladets nyhetsafdelning.

Det egna för detta blad är nu, att äfven dess nyheter, som vanligast bestå af korrespondensartiklar, och till ringare del äro lånade från andra inhemska eller utländska blad, meddelas af två eller flera, till fem, sex, skilda korrespondenter från hvarje ort. I flera af Europas hufvudstäder aflönar institutet en eller tvenne korrespondenter, hvilka regelbundet med hvarje post inberätta, hvad som passerat eller motses. 10 Andra korrespondenter från samma orter och från andra mindre betydande städer insända vid särskilda anledningar sina bidrag till nyhetsamlingen, åtföljda af vederbörliga omdömen öfver händelserna, eller uttala blott, hvad de vid hvarje tillfälle anse utgöra ett uttryck af allmänna rösten. Hvarje vigtig tilldragelse berättas sålunda i flera mer eller mindre öfverensstämmande versioner, och omdömena och önskingarne äro ofta hvarandra diametralt motsatta. Ty detta är här hufvudsak, att korrespondenterna tillhöra skilda partier och särskilda fraktioner af partier. Då hvarje korrespondent begagnar sin signatur, en cirkel, en triangel o. s. v., hvilken utsättes i artikelns början, så lär läsaren sig snart känna en mängd individer med olika åsigt, sträf- 20 vanden, lynnen och skriftställaretalang, och af den ton, som genomgår hvarje sådans epistel, kan han sluta, åt vilkendera sidan händelsernas vågskål för hvarje tidpunkt lutar.

Man skulle tro, att ett sådant blad, der den egentliga redaktionen afsagt sig nästan all egen tanke i saken, borde vara rätt opartiskt. Sådant är dock icke till alla delar förhållandet. Bladet har t. ex. haft betydlig debit i Österrike. Före Marsrevolutionerna klagade man sålunda allmänt öfver A. Z.s uppträdande i Schweitziska och Italienska angelägenheterna. Att för närvarande lika konsiderationer råda kan icke vara oväntadt. Och öfverhufvud kan bladet anses betydligt sutta åt 30 den konservativa sidan, ungefär till »den högra centern.» Rätt märkbart har detta varit under sednaste årets lopp. Utom andra orsaker torde dertill hafva bidragit, att bladets förra liberala korrespondenter genom händelsernas gång sjelfva kommit att tillhöra den konservativa sidan. Äfven torde de politiska flyktingarnes återvändande hafva förorsakat, att bladets utrikes korrespondens blifvit mindre brokig och animerad än fordom.

En olägenhet för utländningen är det, att bladet naturligtvis sysselsätter sig med Tysklands angelägenheter framför öfriga länders. Af dess Tyska art följer äfven, att det i många fall, t. ex. i Schlesvigska frågan, delar Tyskarnes allmänna passioner. 40

Det oaktadt kan denna tidning anses såsom politiskt nyhets blad innehafva ett bland de första rummen, obestriddigt det första för hvar och en läsare, som icke eger tillgång till flera blad af olika politiska färger. Det politiska resonemanget och bedömandet deremot måste vara lika mångartadt, som antalet af medarbetare i bladet är stort. Vissa Franska och Engelska större blad hafva såsom partiorganer lättare tillgång till de politiska hemligheterna, och den stadigvarande redaktionen eger vanligen fastare insigt i händelsernas utveckling. Men man anträffar också i Allgemeine Zeitung mången väl underrättad 50 sagesman med den grad af politisk erfarenhet, hvaraf man öfverhufvud i Tyskland kan vänta sig något offentligt prof. Att Tidningen bland sina korrespondenter räknar medlemmar i de särskilda Tyska representativa församlingarne, och att på sednare tider allt flera förklaringar i densamma blifvit synliga, som börjat: »Vi kunna ur tillförlitlig källa upplysa.» eller »Vi hafva i uppdrag att upplysa,» d. v. s. förklaringar

från resp. hof och ministerier, ger den en stigande betydelse för dagens historia. Tonen är äfven eljest öfver allt sansad och värdig. Bladets stil är naturligtvis lika brokig som dess kritik; och om läsaren ofta nog får ledas vid den gamla Tyska långdragenheten och frasmakeriet, så visar sig dock äfven i detta hänseende allt mera inflytandet af en ny tid. Dock utgöra framställning och stil öfverhufvud kanske bladets svagaste sida.

Tillägges ännu, att bladets nyheter äro icke blott så färska, som den vanliga postgången kan göra dem, utan att det för viktigare tilldragelser erhåller sina underrättelser genom egna kurirer och då, om nummern redan är tryckt eller lagd under pressen, offentliggör dem i särskilda Bihang, så torde våra flesta läsare anse, att en sådan tidning skulle uppfylla alla deras fordringar.

Ett Item återstår: tidningens höga pris. Den kostar här i Finland 27 26/100 R:1 S:r. Det är väl nära dubbelt mot prenumerationspriset på stället, men utgör dock icke mera än 4 2/7 kopek Sr. pr. tryckt ark eller nära nog samma pris som det på de inhemska bladen med deras halfva last af hushållsannonser; hvaremot A. Z.s få annonser, 1/8 bladets utrymme, för det mesta utgöras af bokhandelsannonser. För en enskild mans begagnande är bladet visserligen för dyrt, men för tidningsbolag bör priset blifva drägligt. Sjuhundra ark läsning för ett pris af 3 till 5 rubel S:r är icke något att förakta, isynnerhet då man efter slutad läsning kan säga, att man af dagens historia känner lika mycket som hvarje bildad man och qvinna i Europa.

Illustrirte Zeitung, utgifven i Leipzig, är ett veckoblad, hvaraf på sednaste tid några exemplar spridt sig äfven till Finland. Såsom politiskt blad har det just ingen betydelse. Någon kyrklighet och Sachsisk ifver mot Preussen äro i detta hänseende dess mest utmärkan- de drag. Likväl meddelar det icke ointressanta skildringar af de effektfullare tilldragelserna. Men tidningens förnämsta innehåll består i en mängd träsnitt, 12 à 14 större eller 20 à 30 mindre på hvarje nummer af 16 folio sidor. Den ger sålunda en summa af 5 à 6 hundra träsnitt om året. Landskapsstycken, vyer af städer i fogelperspektiv, framställningar af nya offentliga byggnader och deras inre, af stora industrianstalter, machinerier, af nyuppfunna odlings och arbets sätt, af industri och konstalster, musikalien, porträtter och karrikatyren, fantasiefbildningar af märkligare tilldragelser, sammankomster, högtidligheter m. m., modeplancher, industri och konstmodeller, rebusar – af allt detta förekommer här mer eller mindre i brokig ordning. Äfven landskaps och stadsvyer afse vanligen dagens historia. Sednaste oroliga år har äfven i detta blad infört nationalförsamlingar, barrikader, krigsscener och exekutioner i stället för fredliga taflor. Porträtter af dagens stora män hafva icke heller varit få. De sednare hafva allt sitt intresse att åskådas, äfven om likheten med originalet icke vore just så påtaglig. Äfven de förra gifva en lifligare föreställning om tilldragelser, dem ingen gerna ville se i original. Det gissas dock lätt, att dessa afbildningar, som äro framkallade af dagens oro, icke kunna hafva det konstvärde som de fredligare, på vilkas utförande mera tid och omsorg kunnat användas. Ty bland dessa sednare ser man många utmärkt väl både anlagda och utförda bilder. Textens innehåll följer afbildningarne åt, och är icke sällan både lärorikt och underhållande. Något serdeles låford anse vi den dock icke förtjena. Det jemförelsevis låga priset 10 8/10 Rl. Sr. vid requisition genom postverket gör dock detta Magasin värdt att rekommenderas för den, som har tillfälle att använda någon kostnad på immateriela nöjen.

10

20

30

40

50

De Svenska tidningarne sköta öfverhufvud illa afdelningen Utrikes Nyheter. Vi tale icke derom, att t. ex. Post och Inrikes Tidningen, den förre Statstidningen, öppet erkänner sig vilja framställa endast fränsidan af de liberala rörelserna och dermed håller ord, så att hvarje härtill passande rykte, vore det än så osannolikt, med all flit uppsamlas. Men det kan icke undfalla någon, att dessa underrättelser ofta förråda grof okunnighet om saker och förhållande, ja att till och med språket, hvare de förkunnas, icke sällan saknar allt sammanhang. Aftonbladet, så vidt Ref. känner det, visar också endast i framställningen af Englands förhållanden någon större insigt, under det att öfriga länders dagshistoria behandlas med mycken värdslöshet och ytlighet. *Aftonposten*, ett nytt blad, som äfven är tillgängligt i Finland, står visserligen långt framom f. d. Statstidningen, men hyllar i sina framställningar en art exklusiv liberalism, som tillhör det, så att säga, tråkiga slaget, och bemödar sig mindre att lemna fullständiga och pålitliga underrättelser, än att framdraga ämnen för en släpande, med allting obelåten kritik. Detta manér, att dag för dag erbjuda sig att göra historien ett stycke dugligare, än den gör sig sjelf, har vid första påseendet något löjligt, men blir, på längden betraktadt, verkligen pinande. Hr. Teorell, den förnämsta af bladets redaktörer, är en man af icke vanlig insigt och talang, men om tidningens Utrikes afdelning skötes med hans penna, så synes det, som om Hr. T. blifvit uttråkad vid publicistkallet och med någon harm ser, att verden vandrar på vägar, dem han icke för densamma utstakat. Bladets ledande artiklar och framställningar i inhemska angelägenheter lider väl också något af samma ensidighet. Men då dessa ämnen afhandlas med fullkomlig kännedom om förhållandena, så utgör bladets hithörande innehåll ett ingalunda ovigtigt bidrag till kunskapen om Sveriges närvarande inre ställning. Genom det ofvansagde bestrides icke heller, att ju utrikesunderrättelserna meddela mångt och mycket. I hvarje fall är *Aftonposten* det vida vägnar dugligaste af, till Finland gående Svenska dagblad.

Det är känt, att äfven Hr. Dalman deltagit i *Aftonpostens* redaktion, och att denna tidning således är en ny upplaga af gamla *Dagligt Allehanda*. Sistnämnda blad, som för om betydlig summa hade öfvergått till en ny egare, har i dennes hand gått under. Orsaken torde varit, att den publik, som uppehöll *Dagligt Allehanda*, och hvilken utgjordes af en med *Aftonbladets* alltför demokratiska tendenser obelåten fraktion af de liberala, gått öfver till det gamla bolaget under den nya *Aftonpostfirman*; under det att *Dagl. Allehandas* nya utgifvare icke för sina mera radikala läror fann några läsare, hvilka icke hellre fasthöll vid *Aftonbladet*.

Att antalet af särskildt utgifna, både berättande och bedömande skrifter angående de sednaste Europeiska hvälfningarne är ganska stort, låter lätt gissa sig. Vi skola här upptaga endast några af dem, hvilkas titlar kommit till vår kunskap, rättande urvalet efter utländska recensioners förord och efter den rekommendation författarenas namn innebär.

Ett arbete, för hvars duglighet redan förläggarens namn och företagens art bjuder en borgen, och hvars båda första häften i *Magazin für d. Litter. d. Auslandes* serdeles lofordas, är det af Brockhaus utgifna:

Die Gegenwart. Leipzig. 1848. – Arbetet har form af Encyklopedi och kommer att utgöra en fortsättning af samma förläggares verldsbeckanta *Konversations-Lexikon*. Dess innehåll kommer sålunda att omfatta alla sferer för mensklig verksamhet, stat, kyrka, vetenskap, konst,

industri m. m., och synes planen vara, att i särskilda afhandlingar sammanställa det märkligaste inom hvarje sfer, dagens historia företer. De två första häftena innehålla fem uppsatser: »Die Französische Revolution vom Februar 1848;» »Das Deutsche Volk in seiner Verbreitung über die Erde;» »Die sozialen Bewegungen der Gegenwart;» »Das Planetensystem der Sonne nach den neuesten Entdeckungen;» »Die Preussischen Ostprovinzen i ihrer Weltstellung.» Ett arbete af denna art har naturligtvis ingen bestämd gräns för sitt upphörande. Men då köparen kan taga ett häfte i sender utan någon förbindelse för de följande, synes han också utan allt bekymmer kunna lemna omsorgen om arbetets afslutande åt utgifvaren. Hvarje häfte om 4 ark kostar 5 groschen, ungefär 16 kopek S:r. Verkets utgifvande började i Juli 1848, och 2 å 3 häften utkomma hvarje månad. Vi tillägga, att ehuru författarna af de särskilda artiklarne, såsom bruket är, här uppträda anonymt, kan dock läsaren vara öfvertygad, att de tillhöra de anseddaste Tyska skriftställarens antal.

Portfolio. Aktenstücke zur Geschichte und Charakteristik unserer Zeit. L.:pzg 1848. – är ett annat verk, som utgifves af samma förläggare i häften till 50 kopek S:r hvarje. Det egnar sig, såsom titeln utvisar, mera för diplomatiska och vetenskapliga boksamlare. Intressant kan det dock vara för hvem som helst, som dertill har råd och lägenhet, att genomgå sednaste årets, så ofta stridiga, officiella akter.

I Sverige utgifves också en allmän, med illustrationer försedd skildring af nutidens politiska rörelser under titel:

Krigen och Statshvälfningsarne i våra dagar, med upplysande kartor, planer och vyer i stålstick. Texten bearbetad af G. H. Mellin.

Titeln visar, att utländska, trol. Tyska, skildringar läggas till grund, och Hr. Mellin's mångsidiga skriftställaretalang ger anledning förmoda, att bearbetningen skall blifva förtjenstfull. Ett häfte om 16 sidor text i stor 8:o utkommer hvarje fjerde vecka, åtföljd af en plankarta.

Till de anförda boktitlarne bifoga vi ännu uppgift på ett par skrifter rörande en af dagens hufvudfrågor, menligen den om den sociala reformen, om arbetarens upphjelpande och proletärerernas förminskande. Hotande hafva Socialismen och Kommunismen framstått, mindre dock i yttre handling, än i den politiska litteraturen. Endast i Frankrike hafva bådas anhängare utöfvat något inflytande på händelsernas gång. I andra länder har man i sjelfva verket sett inga eller ringa spår af dessa sekters tillvaro. Kommunismen har nyligen lidit ett nytt nederlag genom de expeditioner till Texas, kommunisten Cabet föranledt, för att grundlägga ett Ikarien. De bedragna deltagarna funno endast elände, många döden af sjukdom, brist och vanvård. Socialismen torde väl icke komma att spårlöst försvinna; men såsom lära om egendomens gemenskap skall äfven den förblifva en dagens förvillelse. Ingen menniska, som genom egen flit åtnjutit tillfredsställelsen af ett eget hem, hvars hus »är hans fästning,» skall någonsin finna sig vid ett gemensamt kasernlif och en ordning, under hvilken frukten af hans arbete icke är hans egen. Och sådana individer utgöra ännu flertalet äfven bland massan af folket i alla länder. Isynnerhet måste jordbrukaren protestera mot ett sådant sakernas skick, såsom denna samhällsklass redan gjort det i Frankrike. Och äfven handverkaren och fabriksarbetaren skall vända sig från detsamma, ju mera hans hem verkligen blir hans fästning, lagstiftningen afser arbetarens bästa och hans bildning af samhället vårdas. För vinnandet af dessa samhällsfördelar skall troligen Socialismen fortfara att arbeta genom associationer i en eller annan form, och endast deras undanhållande från de

maktegande samhällsklassernas sida skall fördröja de socialistiska teoriernas fall. En historie öfver dessa föreningar, är:

Der Socialismus und Kommunismus im heutigen Frankreich, von Prof. L. Stein. Leipzig 1848. Skriften ger den enda fullständiga historie om Socialismens utveckling och anses för den bästa i sitt slag. Om vi icke misshämnar oss, finnas utdrag ur densamma införda i Morgonbladet för 1848.

Fortsättning följer icke

10

50 SLAGET VID MARENGO¹

Litteraturblad n:o 2, februari 1849

20

Efter öfvergången af Alpena hade Napoleon under jemförelsevis lätta segrar intagit allt land norr om Pofloden, mellan Ticino och Adda. En afdelning af hären, divisionerna Lapoype och Chabran, 9 till 10 tusen man, bevakade den förra floden. En mindre tropp stod vid foten af St. Gotthard, för att hålla reträtten öppen, således på en annan väg, än den, på hvilken Fransmännens hufvudstyrka kommit till Italien, nemligen Bernhardsbergen, der de rätteligen att tala icke haft någon väg. En division låg i Milano, hvars citadell ännu innehades af Österrikarne. Tillsamman utgjorde dessa båda afdelningar 3 till 4 tusen man. Vid Adda stod i Lodi divisionen Lorges, en af dem, som Moreau från Tyskland skickat öfver Schweitz och St. Gotthard till Napoleons förstärkning, och i Piacenza och Cremona divisionen Loison, general Duhesme, tillsamman 10 till 11 tusen man.

30

Sjelf tågade Napoleon med 32 tusen man, hvilka dels vid Piacenza, dels högre upp gått öfver Po, uppför denna flods strand söder om densamma. Läsaren finner på hvarje karta, att denna strand ända till Voghera och Tortona ungefär är sammanträngd af Apenninernas grenar, men att den vester om dessa orter utvidgar sig till en slätt, som åter smalnar i trakten af Alessandria. Passet öster om slätten kallas Stradella. Napoleons första plan var att invänta fienden vid dess början.

40

Österrikarne, nu under Baron von Melas, hade nemligen innehaft hela norra Italien, nyligen äfven eröfrat Genua, efter det berömda försvaret af Massena. En del af deras här fanns här i Ligurien, men hufvudstyrkan i Piemont, derifrån den förgäfves sökt bryta sig en väg in i Frankrike. von Melas underhölls från Vien i den tro, att Franska reservarmeens sammandragande i Dijon var en maskrad. Napoleon hade klokt förledt sina fiender till denna tro, och armeens slutliga sammandragning och tåget öfver Alpena skedde med sådan snabbhet, att deras förblindelse icke upphörde, förrän Napoleon stod i Italien.

50

¹ Då vi här införa beskrifningar öfver slaget vid Marengo och sjöbataljen vid Trafalgar, de tvenne blodiga dagsarbeten, genom hvilka den nyaste tidens historie likasom tog sitt bestämda inträde, utdelande mellan de båda täflande folken vädret öfver land och haf, rådfrågar Red. sin egen föreställning om en lärorik och underhållande läsning.

Den förra beskrifningen är lånad ur Thiers namnkunniga »Konsulatets och Kejsaredömet's historia.» Tillfälligtvis hafva vi icke den Svenska öfversättningen till hands och kunna således icke tillika lemna prof af densamma. Vi kunna dock vitsorda, att nämnda öfversättning är omsorgsfullt gjord och skriven i ett klart och flytande språk.

Beskrifningen öfver bataljen vid Trafalgar, gjord af en Fransk marinofficer och införd i *Revue des deux Mondes*, skall framdeles meddelas. J. V. S.